பிரபஞ்ச ஜோதி பிரசுரம்- 24

மாஜினியின் மணிமொழிகள்

தொகுத்தது:
வெ. சாமிநாத சர்மா

OF THE

பிரபஞ்ச ஜோதி பிரசுராலயம்
சென்னை :: புதுக்கோட்டை

V52:51Y7M05
N50
111955

பிரபஞ்ச ஜோதி பிரசுரம் - 24

மாஜினியின் மணிமொழிகள்

தொகுத்தது:

வெ. சாமிநாத சர்மா

பிரபஞ்ச ஜோதி பிரசுராலயம்

சென்னை :: புதுக்கோட்டை

பிரபஞ்ச ஜோதி பிரசுரம் - 24

மாஜினியின் மணிமொழிகள்

தொகுத்தது:

வெ. சாமிநாத சர்மா

பிரபஞ்ச ஜோதி பிரசுராலயம்

சென்னை :: புதுக்கோட்டை

முதற் பதிப்பு: - மார்ச் 1950

பதிப்பு உரிமை பெற்றது

Sales & Distribution

PRAPANCHA JYOTHI PRACHURALAYAM

PUDUKKOTTAI .. (TRICHY DIST)

Editorial
12 Sir Mohamed Usman Road
Thyagarayanagar
MADRAS 17.

விலை பன்னிரண்டு அணா

★

PRINTED AT THE JANAKI PRINTING & BINDING WORKS
PUDUKKOTTAI

பிரசுராலயத்தின் வார்த்தை

மாஜினி, ஒரு சீல புருஷன்; அரசியலில் பிரவே சித்த மகான்; இத்தலியின் சுதந்திரத்திற்காக, துன்பம் நிறைந்த வாழ்க்கையை மேற்கொண்ட தியாக மூர்த்தி; மனிதன் கடமையை உணர்ந்த மனிதன். அவனுடைய சொல்லிலும் எழுத்திலும் ஜீவகளை ததும்புகிறது. அவன் வாக்கிலிருந்து வந்த அத்தனையும் பொன்னேபோல் போற்றத்தக்கன. அவனது உணர்ச்சி அலைமோதும் அறிவுக் கடலில் எங்கள் ஆசிரியர் முத்துக் குளித்திருக்கிறார். அவர் சேகரித்துத் தொடுத்திருக்கிற இந்த முத்துமாலையை மகிழ்ச்சியுடன் தமிழன்னைக்கு அணிவிக்கிறோம்.

பிரபஞ்ச ஜோதி பிரசுராலயம்

வெ. சாமிநாத சர்மா எழுதிய
இதுவரை வெளிவந்த நூல்கள்

பிளேட்டோவின் அரசியல்
அரசியல் வரலாறு
சுதந்திரத்தின் தேவைகள் யாவை?
அரசாங்கத்தின் பிறப்பு
பிரஜைகளின் உரிமைகளும் கடமைகளும்
அரசியல் கட்சிகள்
பார்லிமெண்ட்
ரூஸ்ஸோ
சமுதாய ஒப்பந்தம்
மாஜினி
மாஜினி எழுதிய மனிதன் கடமை
மாஜினியின் மணிமொழிகள்
மானிட ஜாதியின் சுதந்திரம்
கார்ல் மார்க்ஸ்
கமால் அத்தாதுர்க்
ஹிட்லர்
முஸோலினி
அபிசீனிய சக்ரவர்த்தி
பண்டித மோதிலால் நேரு
லோகமான்ய திலகர்
மகாத்மா காந்தி
காந்தி யார்?
காந்தியும்—ஜவஹரும்
காந்தியும்—விவேகானந்தரும்
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர்—ஒரு தீர்க்கதரிசி
ரமண மஹரிஷி
சார்லஸ் டார்வின்

ஸர். ஐஸக் நியூட்டன்
தாமஸ் எடிஸன்
சி. வி. ராமன்
பிரபுல்ல சந்திர ரே
ஜகதீச சந்திரபோஸ்
சோவியத் ருஷ்யா
ருஷ்யா—சரித்திர வரலாறு
புதிய சீனு
பாலஸ்தீனம்
ஜெக்கோ ஸ்லோவேகியா
ஸ்பெயின் குழப்பம்
பிரிக்கப்பட்ட பர்மா
ஆசியாவும் உலக சமாதானமும்
ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம்
உலகக் கண்ணுடி
நமது ஆர்யா வர்த்தம்
சமஸ்தான இந்தியா
பெடரல் இந்தியா
இந்தியாவின் தேவை
சுதந்திர முழக்கம்
நமது தேசீயக்கொடி
எப்ரல் 1919 அல்லது பஞ்சாப் படுகொலை
நமது பிற்போக்கு
கௌரீமணி
லெட்சுமிநாதன் (நாடகம்)
உத்தியோகம் ,,
பாணபுரத்து வீரன் ,,
அபிமன்யு ,,
மனுேதர்மம் ,,
Essentials of Gandhism

வாசகர்களுக்கு

இத்தலியின் சுதந்திரத்திற்காகப் பெரிதும் உழைத்தவன் மாஜினி. இதனால் இவனை வெறும் அரசியல் வாதி என்று கருதி விட முடியாது. இவன், பல துறை அறிஞன்; அருங் கலை விநோதன். புரட்சிக்குத் திட்டங்கள் வகுப்பதில் இவன் சாமர்த்தியசாலியாயிருந்தது போல், காவிய ஆராய்ச்சியிலும் இலக்கிய விமர்சனம் செய்வதிலும் ஆற்றல் வாய்ந்தவனாயிருந் தான். இத்தாலியக் கவிஞனாகிய தாந்தே[1] யினிடத்திலும், ஜெர்மானியக் கவிஞனாகிய கெதே[2] யினிடத்திலும், ஆங்கிலக் கவிஞனாகிய பைரனி[3]டத்திலும் இவனுக்கு அபார பக்தியுண்டு. ஆங்கில பண்டிதனும் இவனுடைய நெருங்கிய தோழனுமான தாமஸ் கார்லைலின்[4] இலக்கிய சிருஷ்டிகளை, புகழ வேண்டிய இடத்தில் புகழ்ந்தும், கண்டிக்க வேண்டிய இடத்தில் கண்டித் தும் அழகாக விமர்சனம் செய்திருக்கிறான். இயல், இசை, நாடகம் இம் மூன்றையும் பற்றிப் பல கட்டுரைகள் எழுதி யிருக்கிறான்.

இவனுடைய எழுத்துக்களில் அறிவும் உள்ளமும் இசைந்து செல்கின்றன; தாய் நாடும் மானிட சமுதாயமும் ஒன்று கூடுகின்றன; பூலோகத்தில் மோட்ச சாம்ராஜ்யம் வந்து கலக்கிறது; தனி மனிதனும் சமுதாய மனிதனும் சேர்ந்து காட்சியளிக்கிறார்கள்; உரிமையும் கடமையும் பின்னிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

மாஜினி, மதப்பற்று மிகவுடையவன்; ஆனால் மத வெறிய னல்லன். மதப் போர்வையைப் போர்த்திக்கொண்டிருக்கும்

---

1 Dante 1265–1321.
2 Goethe 1749—1832
3 Byron 1788–1824.
4 Thomas Carlyle 1795—1881.

போலித்தனங்களை இவன் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறபோது, நாஸ்திகத்தின் எல்லைக் கோட்டைக்காண கச்சைகட்டிக் கொண்டு விட்டானோ என்று சிலர் ஐயுறுவர். ஆனால் அப்படியில்லை. இவன் சிறந்த ஆஸ்திகன்; கடவுளுண்மையை மனப்பூர்வமாக ஒப்புக்கொண்டவன். மக்களுக்குச் செய்யும் தொண்டு தான் ஆண்டவனுக்குச் செய்யும் தொண்டு என்பது இவன் கோட்பாடு. சமய வாசனை வீசப்பெறாத அரசியலை இவன் அறவே வெறுத்தான்.

இவன் கூறிப் போந்த கருத்துக்கள், ஏறக்குறைய மூன்று தலைமுறைகளுக்கு முற்பட்டவை. ஆயினும் இன்றைய உலகத்திற்கு மிகவும் பொருத்தமானவை; தேவையானவை. அப்படியே இத்தாலிய மக்களைப்பார்த்து இவன் கூறிய மொழிகள், எல்லா நாட்டவராலும் எக்காலத்திலும் கொள்ளப்படுவதற்குத் தகுதிபுடையவை. இதனாலேயே, இவனுடைய எழுத்துக்களிலிருந்து சிலவற்றைத் திரட்டி இங்குக் கொடுத்திருக்கிறேன். இவன் ஒரே கருத்தைப் பல இடங்களில் சொல்லியிருக்கிறான். ஆனால் ஒவ்வோரிடத்திலும் அந்தக் கருத்து, புதியபுதிய சொல்லாடைபை அணிந்து கொண்டு தோன்றி நமது உள்ளத்தை மகிழ்விக்கின்றது. இவனுடைய சொற்சாதுரியத்தையும் கற்பனாசக்தியையும் கண்டு நாம் பிரமிப்படைகிறோம்.

மாஜினியின் மேதைக்கு எடுத்துக் காட்டுப்போல் இருப்பது **மனிதன் கடமை** என்னும் நூல். அதனையும், இந்தச் சிறிய தொகுப்பு நூலையும், மாஜினியின் வாழ்க்கை வரலாற்றையும், மூன்றையும் சேர்த்துப் படிக்குமாறு எனது சகோதரர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரே மகா புருஷனை மூன்று கோலங்களில் தரிசிக்கலாம்.

தியாகராயநகர்
சென்னை
1—3—50

வெ. சாமிநாதன்

ஜோஸப் மாஜினி 22—6—1805ல் ஜினோவா நகரத்தில் பிறந்தான். வக்கீல் பரீட்சைக்குப் படித்துத் தேறினன். ஆனல் வக்கீல் தொழிலை அதிககாலம் நடத்தவில்லை. அதில் இவன் மனம் ஈடுபடவில்லை.. அரசியலிலேயே இவன் நோக்க மெல்லாம் சென்றது. பதினறுவது வயதிலிருந்தே அரசியல் விவகாரங்களில் சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டான். இருபத்துநான்காவது வயதில், இத்தலியில் மன்னராட்சி ஒழிய வேண்டுமென்பதற்காக உழைத்துவந்த 'கார்போனரி' சங்கத்தில் சேர்ந்தான். அதிகாரிகளின் கோபத்துக்காளானன். சிறை வாசம்; தேசப்பிரஷ்டம். 1831-ம் வருஷம் மார்சேல் நகரத்தையடைந்தான். அங்கு 1832-ம் வருஷம் 'யௌவன இத்தலி' என்ற சங்கத்தை ஸ்தாபித்து, அதன்மூலம் இத்தலியின் சுதந்திரத்திற்குப் பாடுபட்டான். பல புரட்சிகளைத் தூண்டினன்; சில புரட்சிகளை நடத்தினன். இங்கிலாந்தில் நீண்ட காலம் வாசஞ் செய்தான். அங்கிருந்துகொண்டு, இத்தலியின் சுதந்திரத்திற்குப் பல விதங்களில் பாடுபட்டுவந்தான். அநேக கஷ்டங்களையும் அனுபவித்தான். கடைசியில் 10—3—1872ல் அறுபத்தேழாவது வயதில் பைஸா நகரத்தில் இறந்துபோனன்.

பழமைக்கு வணக்கம்

புதுமைக்கு நல்வரவு

சுதந்திரத்தை அடைந்துவிட்டோம். ஆனால் மக்களின் வாழ்க்கை நிலை உயர்ந்திருக்கிறதா? அதுதான் இப்பொழுதைய கேள்வி.

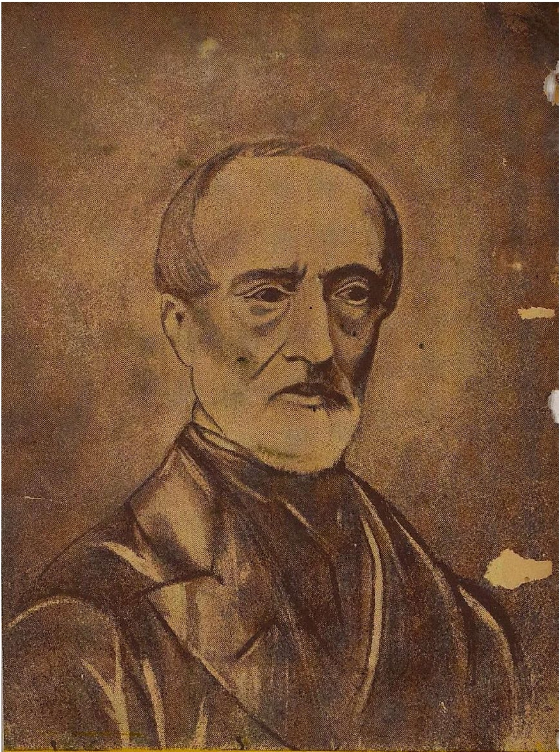

மாஜினி
1805—1872

சுதந்திரம்

சுதந்திரம் என்பது, நல்லதை யடைவதற்கான ஒரு வழி; அதுவே முடிவல்ல.

*   *   *   *

சுதந்திரம் என்ற வார்த்தையின் உட்கருத்து என்னவென்பதைத் தெரிந்துகொள்ளாமலே, சுதந்திரம், சுதந்திரம் என்று வெறுமனே கூச்சல் போடுவது, அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டுள்ள ஓர் அடிமையின் சுபாவம்; அவ்வளவுதான்.

*   *   *   *

சுதந்திரத்தை ஒரு லட்சியமாகக் கொண்டு அதனை நாம் நாடவில்லை; மேலான நிலையான, ஒரு லட்சியத்தை யடைவதற்கு அஃதொரு சாதனம் என்று கருதியே அதனை நாடினேம். நமது கொடியில் 'குடியரசின்கீழ் ஒற்றுமை' என்ற வாசகங்களைப் பொறித்தோம். புதியதொரு சமுதாயத்தைச் சிருஷ்டிக்கவே விரும்பினேம்.

*   *   *   *

தியாகமில்லாமல் சுதந்திரம் பெற்ருல், அந்தச் சுதந்திரத்தின்மீது ஜனங்கள் எப்படிப் பற்று வைப்பார்கள்? சுதந்திரம் மதிப்புடையதா யிருந்தால்தான் அது வலுவுள்ளதாயும் நீடித்தும் இருக்கும். மற்றவர்கள், தயைகூர்ந்தோ அல்லது தங்களுக்கு அனுகூலம் என்று கருதியோ நமக்குச் சுதந்திரம் அளிப்பார்களானல், அந்தச் சுதந்திரத்திற்கு மதிப்பேது?

*   *   *   *

சுதந்திரம் நமக்குத் தேவை. ஏன்? உரிமையைச் செலுத்துவதற்காகவும் கடமையை நிறைவேற்று வதற்காகவும் தேவை. அந்தச் சுதந்திரத்தை நாம் காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். நமது அரசியல் பயிற்சியை மேலான சமயக் கொள்கையாகக் கொண்டுவிடுவோமானல், சுதந்திரம் எப்படி யிருக்க வேண்டுமோ அப்படியே அஃது ஆகிவிடும். அதாவது நல்லதைச் செய்வதற்குப் பல சாதனங்கள் உண்டல்லவா, அவற்றில் சிறந்தனவற்றைத் தெரிந் தெடுத்துக்கொள்கிற சக்தி நமக்கு ஏற்பட்டுவிடும்.

சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம்

சமத்துவத்தைக் காண்பதற்குச் சுதந்திரம் ஒரு சாதனமா யில்லாவிட்டால் அந்தச் சுதந்திரத்திற்கு அர்த்தமே யில்லை.

* * * *

எல்லா விஷயங்களிலும், எல்லா மனிதர்களுக்கும் சுதந்திரம்; சமுதாய விஷயங்களிலாகட்டும், அரசியல் விவகாரங்களிலாகட்டும், உரிமைகளை அனுபவிப்பதிலும், கடமைகளைச் செய்வதிலும் எல்லோருக்கும் சமத்துவம்; மானிட சமுதாயம் முழுவதும் முன்னேற்றப் பாதையில் செல்லவேண்டுமென்ற குறிக்கோளைக்கொண்ட எல்லாச் சுதந்திர புருஷர்களினுடைய, எல்லா ஜாதியினருடைய சகோதரத்துவம். இவைதான் நமது சின்னம்; நமது நோக்கம்; நமது முயற்சி.

* * * *

பிரதியொரு மனிதனும் ஏதோ ஒரு காரியத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகவே தோன்றி யிருக்கிறான். அந்தக் காரியத்தை நிறைவேற்றுகிற விஷயத்திலும் அதற்கான சாதனங்களைத் தெரிந்தெடுத்துக் கொள்கிற விஷயத்திலும் அவனுக்கு எந்தவிதமான தடைகளோ நிர்ப்பந்தங்களோ இருக்கக்கூடாது. அப்படித் தடைகளும் நிர்ப்பந்தங்களும் இல்லாமல் தன்னுடைய சக்திகளை உபயோகிக்க ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் உரிமை இருக்கவேண்டும். இந்த உரிமைக்கே சுதந்திரம் என்று பெயர். ஆனால், அவனுக்கிருக்கிற இந்த உரிமை, மற்றவர்களுடைய இந்த உரிமையைப் பாதிப்பதா யிருக்கக்கூடாது.

எல்லாருக்கும் ஒரேமாதிரியான உரிமைகளுண்டு. அப்படியே கடமைகளுமுண்டு என்பதை அங்கீகரிப்பதுதான் சமத்துவம். எல்லாச் சமுதாய சக்திகளும் சேர்ந்து செய்கிற வேலையின் பலன்களை, ஒவ்வொரு மனிதனும், அவனவனுடைய உழைப்புக்குத் தகுந்தபடி அனுபவிக்கவேண்டும். இதில்தான் சமத்துவம் இருக்கிறது.

சகோதரத்துவம் என்பது பரஸ்பர அன்பு. அதாவது ஒரு மனிதன், தன் விஷயத்தில் மற்றவர்கள் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறானோ அப்படியே அவன் மற்றவர்கள் விஷயத்தில் நடந்துகொள்ள வேண்டும்.

எல்லாவிதமான யதேச்சாதிகாரங்களும் சுதந்திரத்திற்கு முரண்பட்டவை. எல்லாவிதமான சலுகைகளும் சமத்துவத்திற்கு முரண்பட்டவை. அகந்தையினால் செய்யப்படுகிற எல்லாக் காரியங்களும் சகோதரத்துவத்திற்கு முரண்பட்டவை.

உரிமையும் கடமையும்

உரிமையானது, சங்கிலிகளை உடைத்தெறியும் விஷயத்தில் போராற்றல் வாய்ந்ததா யிருக்கிறது. ஆனால் ஒத்துழைப்பு, அன்பு போன்ற இழைகளைப் பின்னும் ஆற்றல் அதற்கு இல்லை.

*   *   *   *

உரிமைத்தத்துவமானது, கொடுமைகள் நிறைந்த அல்லது அழுகிக்கொண்டிருக்கிற ஒரு சமுதாயத்தை அடியோடு அழித்துப்போடும் சக்தியுடையதா யிருக்கலாம். ஆனால் ஸ்திரமான அஸ்திவாரத்தின்மீது புதிதாக ஒரு சமுதாயத்தை ஸ்தாபிக்கும் சக்தி அதற்கில்லை.

*   *   *   *

உரிமையானது, எதிர்க்கும்; அழிக்கும்; ஆக்காது. ஆனால் கடமையோ ஆக்கும்; சேர்க்கும்; ஒன்றுபடுத்தும். அது, பொதுவான ஒரு நியதியினின்று பிறப்பது. உரிமை அப்படியில்லை. அது, தனிப்பட்ட ஒரு மனிதனுடைய இச்சையிலிருந்து, தீர்மானத்திலிருந்து பிறக்கிறது. உரிமைக்கு விரோதமாகப் போராட்டம் நிகழுமானால் அதனைத் தடை செய்வதொன்றுமில்லை. எந்த ஒரு மனிதனும் வேறொருவன் அனுபவிக்கிற உரிமை, தனக்குக் கெடுதலா யிருக்கிறதென்று கருதி கலகஞ் செய்யக்கூடும். இந்த மாதிரியான நிலைமையில் இரு கட்சியினருக்கும் மத்தியிலே இருந்து தீர்ப்பளிக்கக் கூடியது பலாத்காரந்தான். உரிமையொன்றையே அடிப்படையாகக்கொண்டு எழுந்த சமுதாயங்கள்,

தங்களை எதிர்த்தவர்களுக்கு இந்த விடையையே— இந்தப் பலாத்கார விடையையே—அளித்திருக்கின்றன.

ஆனால் கடமையை அடிப்படையாகக்கொண்டு எழுந்த சமுதாயங்கள், பலாத்காரத்தைக் கையாள மாட்டா. கடமையை ஒரு விதியாக ஏற்றுக்கொண்டு விட்டால் போராட்டத்திற்கு ஏதுவே இல்லாமற் போகிறது. அந்தக் கடமையானது பொது நோக்கத்திற்குத் தனிப்பட்ட நபரை உட்படுத்திவிடுவதால், உரிமையினால் எந்தத் தீங்குகள் வராமல் தடுக்க முடியாதோ, அத்தீங்குகளின் அடிவேரையே அறுத்தெடுத்து விடுகிறது; அந்தத் தீங்குகள் ஏற்படாமலேயே செய்துவிடுகிறது.

தவிர, முன்னேற்றம் என்று சொல்கிறோம். அந்த முன்னேற்றம், உரிமையின் விளைவல்ல. முன்னேற்றம் வேண்டுமென்பதை அந்த உரிமை ஒப்புக்கொள்கிறது; அவ்வளவுதான். உரிமையை உபயோகிப்பதென்பது, அவசியத்தை முன்னிட்டு, திறமையின் அளவுக்குட்பட்டிருக்கிறது. இதனால் முன்னேற்றமடைவதை விடுத்து, ஒழுங்கில்லாத, குறிக்கோளில்லாத உரிமையின் சுயேச்சாதிகாரத்திற்குக் கட்டுப்பட வேண்டியிருக்கிறது.

ஜனங்கள்

வானுலகத்தில் நமது ஆண்டை ஒருவரே; அவர் தான் கடவுள். அவருடைய சட்டங்களை பூலோகத்தில் விளக்கக்கூடியவர் ஒருவரே; அவர்தான் ஜனங்கள்.

* * * *

ஜனநாயகம் என்றால், எல்லாரும் சுதந்திரம் பெற்றவர்களாகி விட்டார்களென்பது அர்த்தமல்ல; எல்லோராலும் சுயேச்சையாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட, எல்லோருக்காகவும் நடைபெறுகிற அரசாங்கம் என்றே அர்த்தம்.

* * * *

பொதுவாக ஒரு நாட்டில், சிறப்பாக எந்த நாட்டில் பெரும்பாலான மக்கள் எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்களா யிருக்கிறார்களோ அந்த நாட்டில், பாமரஜனங்களுக்குப் புஸ்தகங்களா யிருப்பவை யாவை? செயல்கள்தான்.

* * * *

உண்மையான அரசாங்கம், ஜனங்களுடைய அறிவாக விளங்குகிறது. அந்த அறிவைச் செயலில் கொண்டுவருகிற வகையிலேயே அந்த அரசாங்கம் உழைக்கவேண்டும். அந்த முறையிலேயே அதன் அமைப்பு இருக்கவேண்டும். ஆசைக்காகவோ, அதிகாரத்திற்காகவோ ஓர் அரசாங்கம் இருத்தல் கூடாது.

நாட்டுப்பற்று

என்னுடைய வாழ்க்கை, என்னுடைய மதம், என்னுடைய தாபம் எல்லாம் நான் கொண்டுள்ள நாட்டுப் பற்றுதான். ஆனல் என்னேடு கலந்து உழைப்பதாக பிரதிக்ஞை எடுத்துக்கொண்ட சிலருக்கு, நாட்டுப் பற்றென்பது ஒரு விளையாட்டுப் பழக்கம்போலவே இருக்கிறது. அவர்களிடத்தில் ஊக்கமில்லை; ஆழமில்லை. ஊக்கமுடையவர்கள், உணர்ச்சியுடையவர்கள் சாதாரண தொழிலாளர்கள்தான்.

தேசமும் மானிட சமுதாயமும்

நம்பிக்கையும் லட்சியமுமில்லாத சமுதாயம் நீடித்து வாழாது.

*　　*　　*　　*

எந்த ஒரு தேசமும், தனக்கென்று வகுக்கப் பட்டுள்ள காரியத்தை முடிக்காமல் இறந்துபோவ தில்லை. அந்தக் காரியத்தைச் செய்யக்கூடாதென்று தடுத்து, அதனை நீங்கள் அழித்துவிட முடியாது. ஆனால் அதன் அமைப்பையும் செயல்களையும் நீங்கள் ஓங்கவிடாமல் செய்யலாம்.

*　　*　　*　　*

தேசியம், மானிட சமுதாயம் இரண்டும் புனித மானவையே. மானிட சமுதாயத்தை மறப்பது, நாம் எந்த நோக்கத்திற்காக உழைத்து வருகிறோமோ அந்த நோக்கத்தை மறப்பதாகும். அப்படியே தேசத்தை மறப்பது, அந்த நோக்கத்தை யடைய எந்தச் சாதனத்தை உபயோகிக்கிறோமோ அந்தச் சாதனத்தைத் துறப்பதாகும்.

*　　*　　*　　*

ஒவ்வொரு தேசத்தினுடைய வாழ்க்கையிலும் இரண்டு நிலைகளுண்டு. தன்னைத்தானே திருத்தி யமைத்துக் கொள்ளுதல், மானிட சமுதாயத்தின் நன்மைக்காக, தான் செய்யவேண்டிய கடமைகளை அறிந்து அவற்றிற்காகத் தன்னைத் தகுதிப்படுத்திக் கொள்ளுதல்; இது முதல் நிலை. பின்னர், சுய நிலையை யடைந்ததும், அதாவது, தனது கடமைகளை நிறை வேற்றுவதற்கான ஆற்றலைப் பெற்றதும், தனது

மகத்தான செயல்களினால், மானிட சமுதாயத்தோடு தன்னை இணைத்துக்கொள்ளுதல்; இஃது இரண்டாவது நிலை.

* * * *

தேசமில்லாவிட்டால் மானிட சமுதாயம் இல்லை. தனிப்பட்ட மனிதர்கள் எப்படி ஒரு தேசத்தின் பிரஜைகளா யிருக்கிறார்களோ அப்படியே தனிப்பட்ட தேசங்கள், மானிட சமுதாயத்தின் பிரஜைகளா யிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் எப்படி அகவாழ்க்கையென்றும் புறவாழ்க்கையென்றும் இரண்டுவிதமான வாழ்க்கைகள் உண்டோ அப்படியே ஒவ்வொரு தேசத்திற்கும் உண்டு. எப்படி ஒவ்வொரு மனிதனும், தன்னிடமிருக்கும் விசேஷ சக்திகளைக்கொண்டு, தனது தேசத்தின் முன்னேற்றத்திற்குப் பாடுபட வேண்டுமோ அப்படியே ஒவ்வொரு தேசமும், தன்னிடமிருக்கும் விசேஷ சக்திகளைக்கொண்டு, தனக்கென்று வகுக்கப்பட்டுள்ள விசேஷ கடமையைச் செய்வதன்மூலம் மானிட சமுதாயத்தின் படிப்படியான முன்னேற்றத்தை நாடவேண்டும்; அதன் நலனை அதிகரிக்கச் செய்யவேண்டும்.

உண்மையான குடியரசு எது?

குடியரசு என்றால் தேசத்தினரின் பொறுப்பிலிருக்கும் தேசீய அரசாங்கத்திற்கே பெயர். அந்த அரசாங்கம், ஜனங்களுடைய இச்சையைப் பிரதிபலிக்கக்கூடிய சட்டதிட்டங்களினால் அமைக்கப்படுகிறது. தேசத்தின் சுயாதிபத்திய உரிமையானது அந்த அரசாங்கத்தின் ஒவ்வொரு செயலையும் தழுவி நிற்கிறது; அந்த அரசாங்கம் செலுத்தும் ஒவ்வோர் அதிகாரத்திற்கும் மூலமாகவும் மையமாகவும் இருக்கிறது.

உண்மையான ஒரு குடியரசில், எல்லா நலன்களும் அவற்றின் எண்ணிக்கைக்குத் தகுந்தபடி பிரதிநிதித்துவம் பெறுகின்றன. எல்லாச் சலுகைகளும் சட்டத்தின் மூலம் மறுக்கப்படுகின்றன. ஒரு செயலின் தராதரத்தைப் பொறுத்தே அதற்குச் சன்மானமோ தண்டனையோ அளிக்கப்படுகிறது. வரிகள், மற்றக் கட்டணங்கள், தொழில் முதலியவற்றிற்கு விதிக்கப்படும் நிர்ப்பந்தங்கள் இவை பலவும் மிகவும் குறைவாகவே இருக்கின்றன. ஏனென்றால், அரசாங்கத்தின் செலவினங்கள், உத்தியோகஸ்தர்களின் எண்ணிக்கை முதலியன மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றன. பெரும்பாலோருக்கும் ஏழைகளுக்கும் அதிகமான நன்மையைத் தரக்கூடிய மாதிரியாகவே எல்லா ஸ்தாபனங்களும் வேலை செய்கின்றன. ஜனங்களிடையே ஒத்துழைப்பு மனப்பான்மை விருத்தியடைகிறது. கல்வியின் மூலம், ஜனங்களுக்கு முன்னேற்றப் பாதையானது திறந்து

விடப்படுகிறது. இறுதியாக, சமுதாயம் முழுவதும் வலிமையுடனும், அமைதியுடனும், மகிழ்ச்சியுடனும் ஒற்றுமைப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சமுதாயமே, சீலத்திற்கும் சுதந்திரத்திற்கும், முன்னேற்றமான நாகரீகத்திற்கும், தருமத்திற்கும், இம்மண்ணுலகின் மீது நிறுவப்பட்ட ஒரு கோயிலாக விளங்கும்

வாழ்க்கை

ஒன்று, நாம் மேன்மையுற்றவர்களாக வாழ வேண்டும்; அல்லது அழியவேண்டும்.

*　　*　　*　　*

இடமும் காலமும் நம் வசத்திலேயே இருக்கின்றன. அப்படியே முன்னேற்றம் என்பதும் நம் வசத்தில் இருக்கிறது.

*　　*　　*　　*

உயர்ந்த லட்சியமில்லாத வாழ்க்கை, அந்த லட்சியத்திற்காகப் பாடுபடாத வாழ்க்கை, வாழ்க்கையல்ல.

*　　*　　*　　*

நாம் புத்துயிர் பெற வேண்டுமானல், புத்துயிர் பெறுவோம் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு வேண்டும்; அந்த நம்பிக்கையைச் செயலில்கொண்டுவரவேண்டும். அந்தச் செயலோ, சுயமானதா யிருக்கவேண்டும்; மற்றவர்களைப் பார்த்து நகல் செய்வதா யிருக்கக்கூடாது.

*　　*　　*　　*

பிரதியொரு மனிதனும் மூன்றுவித நிலைகளை அல்லது மூன்றுவித வாழ்க்கைகளையுடையவனயிருக்கிறுன். ஒரு நிலையில், மனித சமுதாயத்திலே ஒருவனய், அதனேடு ஐக்கியப்பட்டவனயிருக்கிறுன்; அதனுடைய வாழ்க்கையில் பங்குகொள்ள வேண்டியவன யிருக்கிறுன். உலகத்திலே ஒருவனக, உலக மனிதனக இருக்கின்ற நிலை இது. மற்ருெரு நிலையில், அவன், தன்னேடு, தன்னுடைய மனச்சாட்சியோடு,

தன்னைப் படைத்த கடவுளோடு ஐக்கியப்பட்டவனு யிருக்கிறுன். அவனுடைய அகவாழ்க்கை இது. இன்னொரு நிலையில், அவன், தனது உடல், உணர்ச்சி, பாசம், போஷணை முதலியவைகளோடு ஐக்கியப் பட்டவனு யிருக்கிறுன். அவனுடைய புறவாழ்க்கை இது.

* * * *

நீ ஒரு மனிதனுக இருக்க விரும்புகிருயா? அப்படியானுல், எது அழகுடையதோ, எது மகத் தானதோ, எது தெய்விகத்தன்மையுடையதோ, அதனை அறிந்து போற்றக்கூடிய மாதிரி உன் வாழ்க் கையைப் பண்படுத்திக்கொள். அதே மாதிரி மற்ற வர்களையும் பண்படுத்து. இது பெரிய காரியமில்லையே யென்று நினைக்கலாம். நீ நினைப்பதைக் காட்டிலும் இது கடினமான சாதனை. மனதிலே, செய்யவேண்டு மென்ற விருப்பம் இருந்தால் மட்டும் போதாது. ஏதோ உற்சாக மேலீட்டினுல் அவ்வப்பொழுது ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. உணர்ச்சி வசப்பட்டவர்களே அப்படிச் செய்வார்கள்; அவர்கள் உண்மையான மனிதர் களுக்கு ஒருபடி தாழ்ந்தவர்களே. நீ அப்படிக் கில்லாமல், எப்பொழுதும் மேலே சொன்னவற்றை வழிபடுதல் வேண்டும். உன்னுடைய ஒவ்வொரு செயலிலும் நீ வழிபடுவது புலனுகவேண்டும். அந்த வழிபாட்டின் உருவமாகவும், அதனை மற்றவர்களுக் குத் தூண்டிவிடுகிறவனுகவும் நீ இருக்கவேண்டும்.

* * * *

மனிதன், முன்னேறவேண்டும்; படிப்படியாக முன்னேறவேண்டும்; உழைத்து உழைத்து முன் னேறவேண்டும். அவன், நல்ல செய்கைகளைச் செய் தும், மற்றவர்களுக்காகத் துயரத்தை அனுபவித்தும்

தன்னைத் தூய்மைப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். வாழ்க்கையைச் சந்தோஷமாக அனுபவிக்கவேண்டுமென்று அவனுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கக்கூடாது. அதற்கு மாருக, பிறர் நலத்தின் பொருட்டுத் துன்பத்தை அனுபவிப்பதற்குச் சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டும்; உலகத்தின் விமோசனத்திற்காகப் போராடுமாறு கற்றுக்கொடுக்க வேண்டும். 'மனிதனே! வாழ்க்கையென்பது, சந்தோஷத்தை அனுபவிப்பதற்காக ஏற்பட்ட ஓர் உரிமை; ஆதலால் நன்ருகச் சுகத்தை அனுபவிக்கவும்' என்று அவனைப் பார்த்துச் சொல்லக்கூடாது; 'வாழ்க்கை யென்பது ஒரு கடமை; பலனைப்பற்றிச் சிந்தனை செய்யாமல் நல்லதைச் செய்' என்றே சொல்லவேண்டும். அவனவனுக்கும் அவனவனுடைய தேவைக்குத் தகுந்தபடி அல்லது விருப்பத்திற்குத் தகுந்தபடி சுகம் கிட்டும் என்று அவனுக்கு உபதேசிக்கக்கூடாது; மற்றவர்கள் மீது எந்த அளவுக்கு அவன் அன்பு செலுத்துகிருனே அந்த அளவுக்கே அவனுக்குச் சுகம் கிட்டும் என்றே உபதேசிக்க வேண்டும். மனித சமூகத்தைப் பார்த்துச் சொல்வோமாக:—"சகோதரர்களே! வாருங்கள்; துன்பத்தை அனுபவிக்க வாருங்கள். நீங்கள், பட்டினியாகக் கிடக்கவேண்டியிருக்கலாம்; ஏமாற்றப்படலாம்; சாபமிடப்படலாம்; ஆயினும் நீங்கள் உங்கள் கடமையை நிறைவேற்றவேண்டும். சீலத்தின் குரல் வெகு நாள் வரையில் பிறருக்குக் கேளாதிருக்கலாம். ஆனல் ஒரு நாளில்லாவிட்டால் மற்ருெரு நாள்—நிச்சயமாக ஒரு நாள்—கடமையைச் செய்கிறவர்கள் மகா வீரர்களாகக் காட்சி யளிப்பார்கள்."

அன்பு செலுத்துங்கள்

அன்பு! அன்பு!! உங்களுடைய சுகதுக்கங்களில் கலந்துகொள்ளச் சித்தமாயிருக்கிற உங்கள் குடும்பம், மனைவி, உற்றார் உறவினர், அனைவரிடத்திலும் அன்பு செலுத்துங்கள். இறந்துபோனவர்களிடத்தில் அன்பு செலுத்துங்கள். அவர்கள் உங்களை நேசித்தார்கள்; நீங்களும் அவர்களை நேசித்தீர்கள். ஆனால் நீங்கள் காட்டும் அன்பானது ஆத்மீக அன்பாயிருக்கட்டும். சுகத்தை நாடி அன்பு செலுத்தாதீர்கள். அன்பு, கொடுக்குந் தன்மையது; எதிர்கால வாழ்விற்காக ஓர் உறுதிமொழியைப் பெற்றுக்கொள்வது. வாழ்க்கைப் பாதையிலே சோர்ந்துபோனவர்களுக்கு உதவியளிப்பதற்காகவே, அப்படியே நாம் சோர்ந்து போயிருக்கிற காலத்தில் நமக்கு உதவி கிடைக்கும் பொருட்டே அன்பானது, ஆண்டவனால் அருளப்பட்டிருக்கிறது. கடமை என்னும் பாதையிலே மலர்ந்திருக்கிற மலர்தான் அன்பு. பிறரிடம் அன்பு செலுத்தி, உங்களைத் தூய்மைப் படுத்திக்கொள்ளுங்கள்; பலவானாகுங்கள்; விருத்தியடையுங்கள்.

* * *

மானிட சமுதாயத்தை நேசியுங்கள். உங்கள் நாடுதான் உங்கள் தொட்டில்; மானிட சமுதாயம் உங்களுடைய தாயார். தாயாரை நேசிக்காவிட்டால் உங்களோடு தொட்டிலிலிருக்கும்உங்கள் சகோதரர்களை எப்படி நேசிக்கப்போகிறீர்கள்? சுதந்திரத்திற்காகவும், மக்களின் நல்வாழ்வுக்காகவும் பல இடங்களில் பல முகங்களாகப் போராட்டங்கள் நடைபெறுகின்றன. அந்தப் போராட்டங்களை நடத்து

கிறவர்களுடன் ஒன்றுபடுங்கள், அவர்களும் உங்களோடு ஒன்று சேருவார்கள். நீங்களே தனித்திருந்து வெற்றிகாண முடியுமாயின் மற்றவர்களுடைய உதவியை நாடாதீர்கள். ஆனால் நீதிக்கும் பலாத்காரத்திற்கும் கடுமையான போராட்டம் நடைபெறுங் காலத்தில் நாங்கள் எங்களைப்போல் நீதிக்காக கொடி தூக்கியிருக்கிறவர்களின் பக்கமே சேருவோம் என்று எல்லோருக்கும் கூறுங்கள்.

கடைசியாக, இளைஞர்களே! நீங்கள் கொண்டுள்ள லட்சியத்தின்மீது அன்பு செலுத்துங்கள். அதனைப் போற்றுங்கள். உங்களுடைய மனச் சாட்சிக்கு மரியாதை செலுத்துங்கள். எப்பொழுதும் உண்மையையே பேசுங்கள். உங்களுடன் சிலர் மாறுபடலாம். ஆனால் நாட்டுக்கு நலந் தரத்தக்க விஷயங்களில் அவர்களுடனும் ஒத்துழையுங்கள். உங்கள் கொடியை மட்டும் இறக்காதீர்கள். தைரியமாக உங்கள் கொள்கையைப் பிரகடனஞ் செய்யுங்கள்.

மதமும் அரசியலும்

மதமும் அரசியலும் பிரிக்கமுடியாதவை. மதச் சார்பில்லாத அரசியலானது, கொடுங்கோன்மை யையோ குழப்பத்தையோதான் உண்டுபண்ணும். இந்த இரண்டும் நமக்கு வேண்டாம். நமக்கு, வாழ்க்கையென்பது ஒரு படிப்பினே. அந்தப் படிப்பை அபிவிருத்தி செய்துகொள்வதற்கும், அதனைக் காரி யாமிசத்தில் கொண்டு காட்டுவதற்கும் சாதனமா யிருப்பது சமுதாயம். மதம், நமக்கு உயர்ந்த படிப்பு; அந்தப் படிப்பு செயலில் கொண்டுவரப்படுகிறபோது அரசியலாகிறது.

*　　*　　*　　*

மத நம்பிக்கைக்கும் அரசியல் நம்பிக்கைக்கும் மத்தியில் ஒரு பிளவு! பூலோகத்திற்கும் மோட்ச லோகத்திற்கும் மத்தியில் ஒரு பிளவு!! இப்படிப் பிளவு உண்டுபண்ணிவிட்டது தவறு என்பது என் கருத்து. இதனுல்தான் ஒரு நெருக்கடியிலிருந்து மற்றொரு நெருக்கடிக்கும், ஓர் அதிர்ச்சியிலிருந்து மற்றோர் அதிர்ச்சிக்கும் போய்க்கொண்டே யிருக் கிறோம். அமைதியை நாம் காணவேயில்லே. ஆதலின் பூலோகத்தோடு மோட்ச லோகத்தையும், அரசிய லோடு அதனே வழிப்படுத்தும் நித்தியமான உண்மை களேயும் இணைத்துவிட வேண்டியது அவசியமாகும். இப்படிச் செய்யாமற்போனுல், மகத்தான, நிலைத் திருக்கக்கூடிய காரியங்களே நம்மால் சாதிக்க முடியாது.

யுத்தம் நியாயமாவது எப்பொழுது ?

மானிட சமுதாயத்தின் நன்மைக்காகவோ, அல்லது ஒரு பெரிய உண்மையை நிலைநாட்டும் பொருட்டோ, அல்லது ஒரு பெரிய பொய்யைக் குழிதோண்டிப் புதைக்கவோ போர் செய்யலாம். வேறு காரணங்களுக்காகப் போர் தொடங்குவது பெருங்குற்றமேயாகும்.

*   *   *   *

மரணம் எப்படி புனிதமானதோ அப்படியே யுத்தமும் புனிதமானது. ஆனல் மரணமானது, எப்படி புனிதமான ஒரு வாழ்க்கையின் நுழை வாயிலைத் திறந்துவிடுகிறதோ அப்படியே யுத்தமும் புனிதமான ஒரு லட்சியத்தையுடையதா யிருக்க வேண்டும்.

முந்தியும் இப்பொழுதும்

முன்னர், நம்முடைய எஜமானர்கள், அதாவது நம்மை ஆண்டு வந்தவர்கள், நம்மிடையே பகைமையை வளர்த்துக்கொடுத்தார்கள்; நம்மிடையே பரஸ்பர சந்தேகத்தை உண்டுபண்ணினர்கள். நாமெல்லோரும் அடிமைகளாயிருந்தபடியால் நாம் ஒருவருக்கொருவர் அறிந்துகொள்ளவில்லை. நமக்குத் திடமான ஒரு கொள்கையுமிருக்கவில்லை. ஒரு சிலருடைய நலன்களை மட்டுமே நாடினேம். எல்லோரும் சுதந்திரமாயிருக்கவேண்டியவர்கள் என்ற திட நம்பிக்கையிருந்தால்தான் ஒரு ஜாதி சுதந்திரம் பெற முடியும், அதனைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள முடியும் என்பதை நாம் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. பின்னர் சுதந்திரம் பெற்றேம்; புதிய வாழ்வை அடைந்தோம். அந்த வாழ்வுக்கேற்ற மாதிரி, நமக்குள்ளேயிருக்கப்பட்ட சில பிரதேசங்களைப் பொறுத்த பிரச்னைகளைச் சமரஸமாகத் தீர்த்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். ஆனல்.........

மகான்கள்

மகான்கள் யார்? மானிட சமுதாயத்தின் முன்னேற்ற மார்க்கத்தில் காணப்பெறும் மைல் கற்கள்.

* * * *

பலாத்காரம் காண்கிற கனவுகள் சொற்பகாலந் தான் இருக்கும். நீதியின் மீதும் புனிதமான சுதந்திரத்தின் மீதும் யார் அதிகமான நம்பிக்கை வைக்கிறார்களோ, அவைகளுக்காகப் போராடுகிறார்களோ, துன்பங்களை அனுபவிக்கிறார்களோ, அவர்கள், சாசுவதமா யிருக்கக்கூடிய வெற்றியை யடைகிறார்கள்.

* * * *

பழைய யுகம் மறையுந் தறுவாயிலிருக்கிறது; புதிய யுகம் தோன்ற இருக்கிறது. இந்த இடைக்காலத்தில் ஒரு மகான் தோன்றுவார். அவர், கர்மவீரரா யிருப்பார்; மற்றவர்களை ஆட்கொள்வார். அவர், தம்முடைய வாழ்க்கையில், சென்ற காலத்துச் சிறப்பான அமிசங்களை யெல்லாம் பிரதிபலித்துக் காட்டிக்கொண்டிருப்பார். அவற்றை அனுஷ்டானத்தில் கொண்டுவர சில ஸ்தாபனங்களைத் தோற்றுவிப்பார்; பிற நாடுகளில் அவற்றைப் பரப்புவார். அவர், தம்மை யறியாமலே, எதிர்காலத்தின் நல்வாழ்வுக்கு அடிகோலுவார். ஆனல் அதை அவர் வெளிப்படுத்துவதில்லை. அவருக்கே அது தெரியாமலிருக்கும்.

எத்தகைய கல்வி வேண்டும்?

மாஜினி, தன் நண்பனொருவனுக்கு, அவன் மகன் எத்தகைய கல்வி பெறவேண்டுமென்பதைப் பற்றி எழுதிய கடிதம்:—

உங்களுடைய மகனின் கல்வியைப்பற்றி எழுதுவதாகச் சொல்லியிருந்தேன். ஆனால் அது முடியாத காரியம் என்று அஞ்சுகிறேன். ஏனென்றால், முதலில் அவனை நான் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்; அவனுடைய மனப்போக்குகள், அவனிடத்திலேயுள்ள சக்திகள், இதுவரையில் அவன் என்னென்ன கற்று வந்திருக்கிறான் என்பவைகளையும் நான்தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். பொதுப்படையாக, இப்படியிருக்க வேண்டும், அப்படிச் சொல்லவேண்டுமென்று சில நியதிகளைக் கூறிவிடுவதில் அர்த்தமில்லை. அவனுடைய மனச்சார்புக்குப் பொருத்தமான சில விசேஷ நியதிகளையே வகுத்துக் கொடுக்க வேண்டும்.

அவனுடைய மனப்போக்குகளைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். அவையென்ன என்பதை நீங்கள் முக்கியமாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு மனிதனும் ஒவ்வொரு விதத்தில் விசேஷத்தன்மையுடையவனாயிருக்கிறான்; குறிப்பிட்ட ஒன்றில் திறமை வாய்ந்தவனாயிருக்கிறான். உங்களுடைய மகனிடத்திலுள்ள விசேஷ சக்தி யென்ன என்பதை நீங்கள் முதலில் கண்டுபிடிக்க வேண்டும்; அதற்குத் தகுந்தாற்போல் பின்னர் அவனது கல்வித் திட்டத்தை வகுக்க வேண்டும். எந்த ஒரு மனிதனுக்கும் நன்மை பயக்கக்கூடிய சில பொதுவான விஷயங்கள்

இருக்கின்றனவல்லவா, அவற்றை முதலில் அவனுக்குப் போதித்துவிடுங்கள். பிறகு, அவனிடத்திலே நீங்கள் காணும் விசேஷ சக்தி அபிவிருத்தியடையக் கூடிய வழியில் அவனது கல்விப்போக்கைத் திருப்புங்கள். கல்வி யென்றல், பையனிடத்திலேயுள்ள சக்திகளைக் கல்லியெடுப்பது, வெளியிலே கொணர்வது என்று அர்த்தம்; அவனிடத்தில் எது இல்லையோ அதைச் சிருஷ்டிப்பது என்று அர்த்தமில்லை. சிருஷ்டிக்க நம்மால் முடியாது.

ஆனல் எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் பொதுவாகப் போதிக்க வேண்டியதொன்றுண்டு. அதை அவர்களுக்குப் போதிக்கவே வேண்டும். வாழ்க்கை யென்றல் என்ன, ஏதோ ஒரு காரியத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக இந்த உலகத்திற்கு வந்திருக்கிறர்களல்லவா அந்த உலகம் எத்தகையது என்பவைகளைப்பற்றின சரியான கருத்துக்களை அவர்களுக்குப் புகட்ட வேண்டும். நீங்களும் அப்படியே செய்யுங்கள்.

வாழ்க்கை யென்பது, ஒரு கடமை; ஒரு வேலை; குறிக்கோளுடையது. வாழ்க்கையில் சந்தோஷத்தைக் காணவேண்டுமென்ற தத்துவத்தை மட்டும் உங்கள் மகனுக்குப் போதிக்காதீர்கள். அந்தச் சந்தோஷம் அவனொருவனுடைய சந்தோஷமாயிருந்தாலுஞ் சரி, எல்லோருடைய சந்தோஷமாயிருந்தாலுஞ் சரி, அந்தத்தத்துவமே வேண்டாம். அவன் தன்னொருவனுடைய சந்தோஷத்தை மட்டும்நாடுவாளுகில், அகந்தை யுள்ளவனுகிவிடுவான்; எல்லோருடைய சந்தோஷத்தை நாடுவதும் அதே முடிவுக்குத் தான் அவனைக் கொண்டுபோய்விடும். எல்லோருடைய சந்தோஷம் என்று சொல்லிக்கொண்டு அவன்

பகற் கனவுகள் காணலாம்; சிறு வயதில் அவைகளுக்காகப் போராடலாம்; பின்னர், தன் கனவுகள் ஒன்றும் பலிக்கவில்லையென்று கண்டதும், தன்னையே தான் பார்த்துக் கொள்வான்; தனது சந்தோஷத்தை வெற்றி கொள்ள முயலுவான்; அகந்தையுடையவனாகி விடுவான்.

வாழ்க்கையைக் கடமையாகக் கொள்ளாவிட்டால், அந்த வாழ்க்கைக்கு அர்த்தமேயில்லையென்று உங்கள் மகனுக்குப் போதியுங்கள். வழி நடந்து செல்லும் ஒரு பிரயாணியின் மீது எப்படி சூரிய வெளிச்சம் படுகிறதோ அது போல அவனுக்கு வாழ்க்கையிலே சந்தோஷம் வரலாம். அதை அவன் வரவேற்க வேண்டும்; அதற்காகக் கடவுளுக்கு வாழ்த்துக் கூற வேண்டும். ஆனால் அந்தச் சந்தோஷத்தை அவன் நாடிச் செல்வானாகில், அவன், தன் சீலத்தைத் துறந்தவனாவான்; கடமையை மறந்தவனாவான்; அந்தச் சந்தோஷத்தை அவன் அடையமுடியாமலே போகலாம். அவன், தன்னுடைய ஒழுக்கத்தையும் அறிவையும் விருத்தி செய்துகொள்ள வேண்டும். ஏன்? தன் சகோதர ஜீவராசிகளின் அபிவிருத்திக்காக. அவன் உண்மையைக் காண முயல வேண்டும். தான் கண்ட உண்மையைச் சொல்லாலும் செயலாலும் தைரியமாக வெளியிட வேண்டும்; எப்பொழுதும் வெளியிட்டுக் கொண்டிருக்கவேண்டும்.

உண்மையைக் காண அவனுக்கு இரண்டு அளவைகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒன்று, அவனுடைய மனச்சாட்சி. மற்றொன்று, பரம்பரை அல்லது ஐதிகம். ஐதிகம் என்பது என்ன? மானிட சமுதாயத்தின் மனச்சாட்சி, தன்னுடைய மனச்சாட்சியும் மானிட சமுதாயத்தின் மனச் சாட்சி

யும் ஒன்றுபடுவதை எப்பொழுது அவன் காண்கிருனே அப்பொழுதே அவன்உண்மையைப் பற்றிக் கொண்டு விட்டவனுகிருன். இது நிச்சயம். ஆனல் இந்த ஒற்றுமையை, அதாவது தன்னுடைய மனச்சாட்சி, மானிட சமுதாயத்தின் மனச்சாட்சி ஆகிய இரண்டின் ஒற்றுமையை அவன்எங்கே காணவேண்டும்? ஒரு யுகத்தின் சரித்திரத்தில் மட்டுமல்ல, ஒரு நாட்டு மக்களின் சரித்திரத்தில் மட்டுமல்ல, பல யுகங்களின் சரித்திரத்தில், பல நாட்டு மக்களின் சரித்திரத்தில் காணவேண்டும்.

உண்மையின்—பரிபூரண உண்மையின்—அடிப்படையாயிருப்பது எது? அறம்; அறத்தைப்பற்றின அறிவு. அந்த அறமோ—தருமமோ—எல்லையில்லாமல் விருத்தியடைந்து கொண்டுபோகும் பான்மையது. அந்த அறத்திற்கு அவன் ஆட்பட்டவனுயிருக்கவேண்டும். அந்த அறத்தைப்பற்றின அறிவை அவன் பெறுதல் வேண்டுமென்பதே, நீங்கள் அவனுக்குச் செய்யும் போதனைகளின் நோக்கமாயிருக்க வேண்டும்.

வான சாஸ்திரம், பூமி சாஸ்திரம் இவைகளைப் பற்றின ஆரம்ப பாடத்தை அவனுக்குச் சீக்கிரத்தில் போதியுங்கள். பிறகு உலக சரித்திரம்; அதற்குப் பிறகு பாஷைகள்.

சரியானபடி போதிப்பதுதான் கடினம். உதாரணமாக, வான சாஸ்திரம் என்ருல், பிரபஞ்சமனைத்தினுடைய—பிரபஞ்சத்தில் இந்தப் பூவுலகு ஒரு பாகந்தான்—பொது ஞானத்தையே குறிப்பிடுகிறேன். இந்தப் பிரபஞ்சத்திலுள்ள யாவும் தருமத்தை வெளிப்படுத்துவனவாயிருக்கின்றன, ஆனல் அந்தத் தருமம் ஒன்றுதான், பிரபஞ்சத்தின் ஒவ்வொரு

பாகமும் மொத்தத்தில் ஏதோ ஒரு தொழிலைச் செய்துகொண்டுதானிருக்கிறது என்பன போன்ற கருத்துக்களை அவனுக்குப் புகட்ட வேண்டும்.

இளமையில் பாஷைகளைக் கற்றுக்கொள்ளுவது சுலபம். பிரெஞ்சு, ஜெர்மன், இத்தாலிய பாஷைகள் மூன்றையும் அவனுக்குக் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டும். இரண்டு வருஷ காலம் பயிலுவானாகில் மூன்று உலகங்களின், அதாவது மூன்று பாஷைகளின் தொடர்பு அவனுக்கு ஏற்படும்.

குறிப்பிட்ட எந்த ஒரு மதத்தைப்பற்றியும் இப்பொழுது அவனுக்குப் போதிக்க வேண்டாமென்று கூறுவேன். ஆனால் பொதுவாகக் கடவுளுண்மையைப்பற்றி, ஆத்மாவின் அமரத்தன்மையைப்பற்றி, மனிதனோடு மனிதனைச் சேர்த்து வைப்பதற்கு, அதாவது மானிட சமுதாயத்தில் ஒற்றுமையை வளர்ப்பதற்கு மதம் தேவையென்பதைப்பற்றி அவனுக்குப் போதியுங்கள். இந்தப் பொதுவான போதனைகள் மேற்சொன்ன தருமத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டிருக்கட்டும். பிறகு நாளாவட்டத்தில் அவன், தனக்கிஷ்டமான மதத்தைத் தெரிந்தெடுத்துப் பின்பற்றுவான்.

பூகோள சாஸ்திரத்தை அவனுக்கு அவசியம் போதிப்பீர்களென்று நம்புகிறேன். ஆனால் இதனைப் பொதுவாகப் போதிப்பதில் பிரயோஜனமில்லை; சிறப்பாகச் சில அமிசங்களிலாவது நல்ல தேர்ச்சியுண்டாகக்கூடிய மாதிரி போதிக்கவேண்டும். நல்ல பூகோள படங்கள் சிலவற்றை அவனுக்குச் சேகரித்துக் கொடுங்கள். சரித்திரமோ, கதையோ எதைப் படிப்பதாயிருந்தாலும், கூடவே பூகோள படத்தை வைத்துக்கொண்டு படிக்க வேண்டுமென்ற பழக்

கத்தை அவனுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுங்கள். அப்படிப் படிப்பதுதான் சிறந்தது; நீடித்த பலனைக் கொடுக்கக்கூடியது.

சுருக்கமாக, அவன், வாழ்க்கையைச் சமயக் கண் கொண்டு பார்த்தல்வேண்டும்; தான் வசிக்கிற இந்த உலகத்தைப்பற்றின சரியான கருத்துக்களைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். தன் மனம் எந்தத் துறையில் அதிகமாக ஈடுபடுகிறதோ அதில் பூரண அறிவு பெறுதல் வேண்டும். உங்கள் மகன் பெறக் கூடிய கல்வி பூராவும் இவ்வளவேயாம்.

இலக்கியம்

நமது தேசீய மரபைத் தழுவியும் ஜனங்களுடைய வாழ்க்கையை யொட்டியும் நமது நாட்டில் நூல்கள் எழுதப்படவேண்டும்.

*   *   *   *

நமது கலை, சாஸ்திரம், தத்துவம் முதலிய யாவற்றையும் புத்துயிர் பெறச்செய்யவேண்டும். அதற்காக, விஷயங்களைப் பிரித்துப் பிரித்துப் பார்க்கக்கூடாது; சேர்த்தே பார்க்கவேண்டும்.

*   *   *   *

எங்கே, பெண்களுக்கு மதிப்புக் கொடுக்கப் படுவதில்லையோ, எதிர்காலத்தில் நம்பிக்கை இருப்பதில்லையோ, ஜனங்களுக்காகச் செய்யவேண்டிய கடமைகள் உணரப்படுவதில்லையோ அங்கே, உண்மையான தேசீய இலக்கியங்கள் இருக்கமாட்டா.

*   *   *   *

தற்பொழுது நமது எழுத்தாளர்கள் செய்ய வேண்டிய புனிதமான கடமைகள் என்னென்ன வென்றால், நமது நாட்டின் புராதன தஸ்தவேஜுகளை ஆராய்ந்து, அவற்றினுள் புதைந்து கிடக்கும் நமது நாட்டின் நோக்கத்தையும் கருத்துக்களையும் வெளியேகொணர வேண்டும்; அந்த நோக்கத்தையும் கருத்துக்களையும் எல்லோருக்கும் சொல்லவேண்டும்; அவற்றின்மூலம் ஜனங்களை செயலுக்கு உந்தவேண்டும்; நமது மூதாதையர்களின் உயர்வு, அந்தஉயர்வுக்குக் காரணம், அவர்களுடைய வீழ்ச்சி, அந்த வீழ்ச்க்குக் காரணம் இவைகளை விளக்கிச் சொல்லவேண்டும்; ஜனங்களிடையே ஒற்றுமை உணர்ச்சியை

ஊட்டவேண்டும்; கடமைக்காகப் போராடியவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளை, அவர்களிடம் பக்தியுண்டாகும் வண்ணம் விளங்கக் கூறவேண்டும்; அப்படியே, அகந்தையினாலோ, சுகத்தை நாடியோ, துரோகம் செய்தவர்களுடைய சரித்திரங்களையும், அவர்களிடம் வெறுப்புண்டாகுமாறு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும்; முன்னேற்றப் பாதையில் ஏற்படக்கூடிய இடையூறுகளைச் சமாளிக்கவும், துன்பத்தை அனுபவிக்கின்றபோது இன்பத்தை எதிர்பார்க்கவும், தீமை வெற்றியடையுங்காலத்தில் நன்மையின்மீது நம்பிக்கை கொள்ளவும், சூதுவாதுகளின் மத்தியில் எல்லோரிடத்திலும் அன்பு செலுத்தவும் வேண்டுமென்று ஜனங்களுக்கு உணர்த்தவேண்டும்; காதற்கோயிலொன்று கட்டி அதில் ஆணையும் பெண்ணையும் சரிசமானமாகச் சேர்த்துவைக்க வேண்டும்; ஜனங்களிடையே உலக சகோதரத்துவக் கொள்கையைப் பரப்ப வேண்டும்.

கவிதை

உண்மையானகவிதைக்கு மரணமேகிடையாது.

*   *   *   *

வானத்தில் சூரியன் இருக்கிறவரையில், கண்ணீர் வடிக்கக் கண்கள் இருக்கிறவரையில், பெண்களிடத்தில் மென்மை இருக்கிறவரையில், அல்லது அந்தப் பெண்களுக்குத் தியாகிகளை உற்பத்தி செய்யும் சக்தி இருக்கிறவரையில், கவிதைதான் மானிட சமுதாயத்தின் சட்டமாயிருக்கும்.

*   *   *   *

மானிட சமுதாயத்தின் உயர்ந்த லட்சியத்தில் நம்பிக்கை கொண்டுள்ள நாங்கள், தியாகம் செய்வது நமது கடமை என்று நம்புகின்ற நாங்கள், தாய் நாட்டை மையமாகவும் உலகத்தைச் சுற்றுக் கோடாகவும் கொண்டுள்ள மதத்தைப் பின்பற்றுகிற நாங்கள், சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் ஆகிய மூன்றனையும் கொண்ட மதத்தை அனுசரிக்கிற நாங்கள், ஒவ்வொரு யுகத்திலும் கவிதையைக் காண்கிறோம். உரிமைகளுக்குப் பங்கம் ஏற்பட்டுவிட்டதென்று எங்கெங்கு கூக்குரல் எழுகிறதோ அங்கெல்லாம் கவிதை இருக்கிறது. ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் குரல் கேட்கப்படுகிற இடங்களிலெல்லாம் கவிதை இருக்கிறது. தியாகமும் சுதந்திரமும் உள்ள இடங்களிலெல்லாம் கவிதை இருக்கிறது. ஆக, எல்லாப் பொருள்களிலும் கவிதை இருக்கிறது.

பிளேட்டோவைப் பயின்ற அரசி

இப்பொழுது கிரீஸின் அரச பீடத்தில் அமர்ந்திருப்பது பால் மன்னன். இவருடைய வாழ்க்கைத் துணைவியாக அமர்ந்திருப்பது ப்ரெடெரிக்கா அரசி. இந்த அம்மையார் யார் தெரியுமா? 1918-ம் வருஷம் வரையில் ஜெர்மன் சக்கரவர்த்தியா யிருந்த வில்லியம் கெய்ஸரின் பேர்த்தி. இருவரும்-பால் மன்னனும் ப்ரெடெரிக்கா அரசியும்-மனமொத்த தம்பதிகள். காட்சிக்கெளியராய், கடுஞ்சொல் அல்லராய், தங்கள் பிரஜைகளுடன் நெருங்கிப் பழகுகிறார்கள். இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்தின் விளைவாக, தங்கள் பிரஜைகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் பல கஷ்டங்களுக்குப் பரிகாரம் தேடிக் கொடுக்கிறார்கள். சிறப்பாக, ப்ரெடெரிக்கா அரசி அநாதைக் குழந்தைகள், அங்க வீனர்களாகப் போனவர்கள், வயோதிகர்கள், இப்படிப்பட்டவர்கள் விஷயத்தில் அதிக கவனஞ் செலுத்திவருகிறார். ஜனங்கள், இவரைத் தங்களைக் காப்பாற்ற வந்த தெய்வமென்றே போற்றிவருகிறார்கள். இதற்குக் காரணமென்ன? இந்த அம்மையார், ஆளும் பொறுப்பை உணர்ந்து நடந்து வருவதனால் தான். ஆளும பொறுப்பை எப்படி உணர்ந்தார்?

பிளேட்டோவைப் பயின்று.

என்ன ஆச்சர்யம்! பிளேட்டோ, ஜனங்களுடைய தலைவர்களாக, அதாவது ஆளுகின்றவர்களாக வரக்கூடியவர்களைச் சிறுவயதிலேயே தெரிந்தெடுத்து, அவர்களுக்குச் சரியானபடி பயிற்சிகள் அளிக்கவேண்டு மென்று கூறியிருக்கிறானல்லவா, அதை இந்த அம்மையார் சிறுவயதில் படித்தார். தாம், பரம

பரையான அரசவமிசத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதை மறந்து, ஜனங்களுக்குச் சேவை செய்யக்கூடிய தலைவராக வரவேண்டு மென்று ஆசைப்பட்டார். பிளேட்டோ கூறியுள்ள முறைப் படி பயின்றார். இப்பொழுது அரசியாயிருக்கிறார்; அதே சம யத்தில் ஜனத்தலைவராகவுமிருக்கிறார்.

பிளேட்டோ கூறுவது லட்சிய வாழ்க்கையைப்பற்றி, அனுபவ வாழ்க்கையைப் பற்றியல்ல என்று சிலர் கூறுவதற்கு மறுப்புப் போலிருக்கிறதல்லவா இந்த அரசியினுடைய வாழ்க்கை? இவர் மூன்று குழந்தைகளுக்குமட்டும் தாயாயிருக்க வில்லை; தமது பிரஜைகள் அனைவருக்கும் தாயாயிருக்கிறார். எப்படி இது சாத்தியமாயிருக்கிறது என்று கேட்பீர்களானால், பிளேட்டோவைப் பயின்றதனால்தான்.

அரசர்களுக்கும் அரசிகளுக்குமட்டுமல்ல, மற்றயாருக்கும், வாழ்க்கையின் எந்தத்துறையிலே பிரவேசித்து வெற்றி பெற வேண்டுமானாலும், **பிளேட்டோவின் அரசியல்** சிறந்த வழிகாட்டி.

வெ. சாமிநாத சர்மா தமிழாக்கிய

பிளேட்டோவின் அரசியல்

விலை ரூ. 7—0—0

(தபாற்செலவு தனி)

பிரசுரகர்த்தர்கள்:-

பிரபஞ்ச ஜோதி பிரசுராலயம்

புதுக்கோட்டை

திருச்சி ஜில்லா

52:51957M05
N50

சென்னை வினியோகஸ்தர்கள்

பாரி நிலையம்

59 பிராட்வே சென்னை 1

மற்றும் எல்லா புத்தகசாலைகளிலும் ஹிக்கின்பாதம்ஸ் புக்ஸ்டால்களிலும் கிடைக்கும்.

மாஜினி

(வாழ்க்கை வரலாறு)

வெ. சாமிநாத சர்மா எழுதியது

இத்தலி சுதந்திரம் பெறுவதற்குக் காரணமாயிருந்தவன் மாஜினி. இவன் ஒரு மகான். தனது தாய்நாட்டிற்காக சொல்லமுடியாத அநேக கஷ்டங்களை அனுபவித்திருக்கிறான். இவனுடைய வாழ்க்கையை ஒரு சோக நாடகமென்றே சொல்ல வேண்டும். இதனைப் படிப்பது, சுதந்திரத்தின் பெருமையை உணர்வதாகும்.

மாஜினியின் ஆப்டோன் படம் அடங்கியது

விலை ரூ. 1—8—0

(தபாற் செலவு வேறு)

கிடைக்குமிடம்:—

பிரபஞ்ச ஜோதி பிரசுராலயம்

புதுக்கோட்டை :: திருச்சி ஜில்லா

எங்கள் சமீப வெளியீடுகள்

வெ. சாமிநாத சர்மா எழுதியவை

★

பிளேட்டோவின் அரசியல்	7—0—0
அரசியல் வரலாறு	2-10—0
கார்ல் மார்க்ஸ்	3—4—0
ருஷ்யா—சரித்திர வரலாறு	1—8—0
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் ஒரு-தீர்க்கதரிசி	2—4—0
மானிட ஜாதியின் சுதந்திரம்	1—4—0
ஆசியாவும் உலக சமாதானமும்	2—8—0
ஐக்ய தேச ஸ்தாபனம்	2—0—0
சார்லஸ் டார்வின்	0—8—0
ஸர் ஐஸக் நியூட்டன்	0—8—0
தாமஸ் எடிஸன்	0—8—0
அரசாங்கத்தின் பிறப்பு	0—8—0
பிரஜைகளின் உரிமைகளும் கடமைகளும்	0—8—0
அரசியல் கட்சிகள்	0—8—0
நமது தேசீயக் கொடி	0—8—0
மாஜினி	1—8—0
மாஜினியின் மணிமொழிகள்	0-12—0
ரூஸ்ஸோ	1—8—0
பார்லிமெண்ட்	2—0—0
ரூஸ்ஸோவின் சமுதாய ஒப்பந்தம்	3—4—0
மாஜினி எழுதிய மனிதன் கடமை	அச்சில்
அபிமன்யு	”
கிரீஸ்—வாழ்ந்த வரலாறு	”

(தபாற் செலவு வேறு)

பிரபஞ்ச ஜோதி பிரசுராலயம்

புதுக்கோட்டை :: திருச்சி ஜில்லா

அச்சிட்டோர்: ஜானகி பிரிண்டிங், புதுக்கோட்டை.